

Lovas István: NGO-k titkos aktái IV.

2017 augusztus 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

képtelenek voltak a csábításnak ellenállni...

A múlt héten ott hagytuk abba Engdahl könyvének ismertetését, hogy az amerikai kormány külügyminisztériumában, a háttérben a CIA-val együttm?köd? Nemzeti Demokrácia Alapítvánnyal (NED) és Soros NGO-ival, milyen módon igyekeznek különböz? országokban Washington szájízének megfelel? kormányokat hatalomra juttatni.

„Már 1987-ben, amikor még Gorbacsov vezette a Szovjetuniót, Soros ki tudta használni a kormány reformigyekezeteit, és ennek fényében hozta létre Moszkvában a Nyílt Társadalom Alapítványát.” Ott azután pénzt tudott juttatni kulcsfontosságú kutatóknak és másoknak, hogy „piacgazdasági kutatásokat” támogasson.

Jelcin elnök minden tevékenységét CIA- és KGB-s mentorai, f?ként Filip Bobkov KGB-tábornok és Jelcin személyes test?re, Alexander Korsakov irányította. Ez volt az az ármányszövetség, amely George Bushsal és régi CIA-embereivel együttm?ködve kidolgozta a Gorbacsov elleni „puccsot”, miközben a nyugati f?sodratú média segítségével Jelcint a demokrácia úttör?jének stilizálták át. Nekik sikerült azután a Szovjetunió feloszlatása, amelynek valódi célja nem a birodalom uralma alatt él? embereken való segítség, hanem Oroszország kifosztása volt. Gorbacsovot ekkorra már rossz hírbe hozták, és vissza is lépett a politika színpadáról.

A feloszlatást a minszki egyezmény pecsételte meg, amelyet Oroszország, Ukrajna és Fehéroroszország elnöke írt alá a fehérorosz f?városban. Az egyezmény nyomán az önállóvá vált Oroszország lett az egykori Szovjetunió legnagyobb köztársasága, és annak a tulajdonába került a volt Szovjetunió összes vagyona, és ugyanakkor átvette valamennyi külföldi adósságát is. Jelcinnek megparancsolták, hogy George Soros egyik, 32 éves barátját, Jegor Gajdart nevezzék ki gazdasági miniszternek.

Gajdar, aki 1992 februárjában lett gazdasági miniszter, egy másik fiatal közgazdászt – Anatolij Csubajszt – nevezett ki az állami vagyok privatizációs igazgatójának. Gajdart azután Soros körei Lengyelországba vitték azért, hogy ott tanulmányozhassa a lengyel „sokkterápia” modelljét. Ezt a módszert Soros fiatal, Harvard Egyetemen tanító közgazdásza és védnöke, Jeffrey Sachs vezette be. Miután Gajdar visszatért Moszkvába, a lengyel modell alapján meggy?zte Jelcin elnököt, hogy engedje az árakat emelkedni, a kínálatot fokozni és a kereskedelmi korlátokat leépíteni annak érdekében, hogy az üzletek polcait fel lehessen tölteni külföldi árucikkekkel.

Ám ez alapvet? hazugság volt. Az egykori Szovjetunióban talán a banánon és a kávén kívül nem igazán volt hiánycikk. Az üzletek tele voltak, amíg Jelcin 1991 novemberében pontosan meg nem adta azt a dátumot, amikor megszüntetik az árak kontrollját. Ez a dátum 1991. december 31. volt. Sok bolttulajdonos azonnal elrejtette áruit, és megvárta az árfelszabadítás révén elvárt profitnövelés lehet?ségét. Ennek következtében a boltok hirtelen kiüresedtek. A Jelcin beszédét követ? egy héten belül Moszkvában az emberek csak jegyre tudtak vásárolni. És ez csupán a kezdete volt egy csaknem teljes évtizeden át tartó borzalmas gazdasági állapotnak az orosz polgárok számára.

Gajdar az utasításait az új Clinton-kormány 1993 januárjában munkába álló külügyminisztériumi apparátusától kapta. Az amerikai pénzügyminisztériumban Larry Summers volt Oroszország kifosztásának kulcsfigurája, aki a Világbank f?közgazdásza, majd kés?bb a Harvard Egyetem rektora lett. Summers az amerikai pénzügyminisztérium óriási befolyását használta fel arra, hogy a Nemzetközi Valutaalap (IMF) dollárjait a készpénzre kiéhezett Jelcinnek átszivattyúzza, miközben Jelcin és Gajdar értésére adta, hogy Oroszországnak totálisan meg kell nyitnia kapuit a korlátlan import el?tt, ha hitelt akar felvenni az IMF-t?l és egyéb nyugati forrásokból.

Gajdar ezután hamarosan politikai intézkedéseket vezetett be, hogy Washington és a KGB új bankoligarchiáinak (a kés?bb börtönre ítélt olajmágnás oligarcha Hodorkovszkij Menatep bankja és mások) követeléseinek eleget tegyen. Gajdar rendeletei következtében az orosz termelés a külföldr?l jöv? korlátlan konkurencia miatt hatalmas veszteségeket szenvedett, miközben a belföldi bankrendszert védeni kellett a versenyt?l.

Miután Bill Clinton 1992 novemberében megnyerte az amerikai elnökválasztást, Moszkvába küldte a pénzügyminisztérium államtitkárának kinevezett Larry Summerst egy csoport Harvard-kollégával, egyebek között Jeffrey Sachsszal és Andrei Shleifer közgazdászprofesszorral, akik mindannyian a Harvard Egyetem Nemzetközi Fejlesztési Intézetében (HIID) dolgoztak. A Sachs–Shleifer–Summers-trió dolgozta ki a Gajdar és Csubajsz által jóváhagyott „sokkterápia” megvalósításának mechanizmusát.

Summers 1991-ben, hónapokkal pénzügyi államtitkára kinevezése el?tt még a Világbank vezet? közgazdásza volt,

és ott dolgozott együtt az „orosz gyökerekkel” bíró Shleiferrel, akit a Jelcin-kormány tanácsadójává nevezett ki. Hamarosan azután, hogy Summers 1993 elején a Clinton-kormányban államtitkár lett, Shleifert kinevezték a HIID moszkvai irodájának igazgatójává.

Summers dörzsölt módon a HIID-t Gajdar és Csubajsz számára vezet? tanácsadói ügynökségnek választotta ki. Nekik kellett Oroszország kolosszális méret? kifosztását megszervezni, amelyet azután „orosz privatizációnak” neveztek. Summers washingtoni pénzügyminisztériumi irodájából nevezte ki Oroszország kifosztására valamennyi drótrángatót a kilencvenes évek els? felében. Lényegében nyugodtan Harvard-maffiának lehet nevezni ?ket. Summers még megszerezte a szintén Harvardról való David Liptont, a Jeffrey D. Sachs & Associates korábbi tanácsadó partnerét, és a pénzügyminisztériumban a Kelet-Európáért és a volt Szovjetunióért felel?s helyettes államtitkárnak nevezte ki. Sachsot 1995-ben a HIID igazgatójának választották. A HIID oroszországi munkájához még kormányzati USAID-támogatást is kapott, mégpedig az immár a pénzügyminisztériumban dolgozó David Liptontól. Summers munkatársait sz?k körré fogta össze.

Az USAID-et CIA-s frontszervezetként is ismerték, amely egy adott országban végrehajtandó rezsimváltáskor a gazdasági háttérr?l gondoskodott. Ez lett az els?rend? pénzforrása a Csubajsz által végrehajtott és a Summers körül csoportosult Harvard-fiúk és Jeffrey Sachs által kigondolt privatizációs m?veleteknek. A Harvard Egyetem okos választás volt a CIA által irányított Csubajsz-privatizáció pragmatikus közvetít?jeként. A Harvard-homlokzat mögött végigfolyó CIA-pénzek gondoskodtak az el?ítélet látszatát sem kelt? akadémiai komolyság aurájáról és annak a lehet?ségér?l, hogy elhárítsanak egy esetleges CIA-részvételre utaló vádat.

Kés?bb azonban Andrei Shleifert is CIA-ügynökként azonosították. Ezt tette az újra elnöknek választott Vlagyimir Putyin is, aki 2013 áprilisában éves, él?ben közvetített tévés sajtókonferenciáján anélkül, hogy konkrét neveket mondott volna, Shleifert is és Jonathan Hayt, a Harvard jogi karán tanító professzort, majd Csubajsz vezet? jogi tanácsadóját így azonosította, leszögezve, hogy mindketten részt vettek a b?nös orosz privatizációban. Putyin ennek alkalmával elmondta, hogy a két embert saját országukban állították törvényszék elé, mert a CIA aktív alkalmazottjaiként nem voltak jogosultak arra, hogy olyan üzletekben vegyenek részt, mint az orosz privatizáció, de ezek képtelenek voltak a csábításnak ellenállni. „Ezt nevezik korrupciónak”, jelentette ki Putyin elnök.

Egy bostoni bíróság azután a két embert kétmillió dollár pénzbüntetés megfizetésére kötelezte, míg a Harvard Egyetemnek 26,5 millió dollár büntetést kellett fizetnie.

A közben a Harvard Egyetem rektorává avanzsált Larry Summersnak távoznia kellett állásából, miután 2006-ban ismertté vált a moszkvai szerepe. El?tte azonban Summersnek sikerült Shleifert egy jól fizet? professzori állásba juttatnia. Hay azután 2014-ben a kijevi CIA-puccs idején a lengyel „szabadpiaci” Szociális és Gazdasági Kutató Központ (CASE) alapítója lett.

A 4. fejezet következ? alfejezetének címe: A Harvard b?nöz? részvétele az orosz privatizációban. Hay és Shleifer Csubajsz és Gajdar tanácsadójaként igen összetett programot dolgozott ki, hogy a gazdasági sokk miatt már amúgy is szenved? orosz lakosságot meggy?zzék, fogadják el Gajdar és Csubajsz privatizációs gazemberségét.

Ennek keretében Anatolij Csubajsz mint az állami vagyon adminisztrációs igazgatója 150 millió „vouchert” (privatizációs csekket) adott ki, vagyis egyet-egyet minden egyes orosz polgár számára. Minden orosz polgár ennek következtében saját voucherét egy orosz privatizált állami vállalat részvényeibe tudta fektetni, vagy pedig egy meghatározott, dollárhoz kötött piaci áron eladni. Mivel a legtöbb orosz amiatt aggódott, hogy vajon ki tudja-e fizetni az éppen esedékes lakbért, és félt, hogy még ez sem sikerül, a vouchereiket készpénzért adták el.

Lovas István

www.demokrata.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló